

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кіндратек Вікторії Володимирівни, Бещенюк Оксани Дмитрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“

м. К и ї в
13 березня 2019 року
№ 68-1(II)/2019

Справа № 3-50/2019(1058/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кіндратек Вікторії Володимирівни, Бещенюк Оксани Дмитрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Кіндратек Вікторія Володимирівна, Бещенюк Оксана Дмитрівна звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон).

Згідно з пунктом 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону „підпункти 11–27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотної дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення, внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“.

Із долучених до конституційної скарги матеріалів вбачається, що 22 січня 2018 року Кіндратек В.В., Бещенюк О.Д. було повідомлено про підозру у вчиненні ними злочину, передбаченого частиною третьою статті 301 Кримінального кодексу України. Адвокат Мевлід Д.М., який діяв в інтересах Кіндратек В.В., Бещенюк О.Д., оскаржив зазначене повідомлення до Суворовського районного суду міста Одеси. Ухвалою від 2 листопада 2018 року слідчий суддя цього суду, керуючись, зокрема, положеннями пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону, відмовив у відкритті провадження. Мевлід Д.М. оскаржив вказану ухвалу до апеляційного суду Одеської області, який ухвалою від 12 листопада 2018 року апеляційну скаргу залишив без задоволення, а рішення суду першої інстанції – без змін.

На думку авторів клопотання, оспорювані положення Закону суперечать статті 21, частині третій статті 22, частині першій статті 24,

частині першій статті 58, частині другій статті 61, частині другій статті 64 Конституції України, оскільки унеможлиблюють оскарження повідомлення особі про підозру у вчиненні нею злочинів, за яким відомості про кримінальне правопорушення внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань до введення в дію підпунктів 11–27, 45 пункту 7 § 1 розділу 4 Закону, що призводить до „звуження обсягу існуючого права кожного учасника кримінального провадження на судовий захист від притягнення його до кримінальної відповідальності шляхом звернення до суду зі скаргою про скасування повідомлення про підозру“.

У конституційній скарзі також зазначається, що „не передбачення оспорюваними положеннями зворотної дії у часі обмежує принцип індивідуальності юридичної відповідальності особи, ставить підозрюваних у нерівне становище перед законом в порівнянні з іншими підозрюваними, а Верховною Радою України із прийняттям Закону створено ситуацію, коли фактично існують дві чинні редакції КПК: одна застосовується до проваджень, в яких відомості про кримінальні правопорушення внесені до реєстру до 16.03.2018, а друга – після цієї дати“.

На підтвердження своєї позиції Кіндратек В.В., Бещенюк О.Д. посилаються на окремі положення Конституції України, Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), Закону та на юридичні позиції Конституційного Суду України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема,

за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (пункт 6 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Кіндратек В.В., Бещенюк О.Д., стверджуючи про невідповідність статті 21, частині третій статті 22, частині першій статті 24, частині другій статті 61, частині другій статті 64 Конституції України положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону, не навели обґрунтування тверджень щодо неконституційності цих положень, а лише процитували їх зміст, окремі норми Основного Закону України, Кодексу та юридичні позиції Конституційного Суду України.

Однак наведення змісту положень законів, цитування приписів Конституції України, юридичних позицій Конституційного Суду України без наведення аргументів невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (Ухвала Конституційного Суду України від 21 грудня 2017 року № 13-у/2017; ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Обґрунтовуючи твердження стосовно того, що положення пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону суперечать приписам частини першої статті 58 Конституції України, автори клопотання не аргументували, що надання права на оскарження повідомлення слідчого про підозру у вчиненні злочину пом'якшує або скасовує відповідальність особи.

Крім того, Кіндратек В.В., Бещенюк О.Д. висловлюють припущення, що „Законом № 2147 фактично передбачалась можливість скасування кримінальної відповідальності, що істотно поліпшувало їх становище“. Але припущення не може вважатися аргументом на підтвердження неконституційності правових актів чи їх окремих положень (ухвали Конституційного Суду України від 17 лютого 2009 року № 5-у/2009, від 27 січня 2010 року № 2-у/2010).

Отже, автори клопотання не дотримали вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі

згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кіндратек Вікторії Володимирівни, Бещенюк Оксани Дмитрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**